

COMISIA EUROPEANĂ
DIRECȚIA GENERALĂ SĂNĂTATE ȘI CONSUMATORI
Direcția F – Oficiul Alimentar și Veterinar

DG(SANCO) 2013-6796 – RM FINAL

RAPORT FINAL PRIVIND AUDITUL

EFECTUAT ÎN

ROMÂNIA

ÎN PERIOADA 15-26 APRILIE 2013

ÎN VEDEREA EVALUĂRII SISTEMULUI DE CONTROALE ALE IMPORTURILOR DIN
PUNCT DE VEDERE AL SĂNĂTĂȚII PLANTELOR

Numai versiunea în limba engleză este autentică

Rezumat

Prezentul raport descrie rezultatele unui audit efectuat în România în perioada 15-26 aprilie 2013. Obiectivele au fost de a audita capacitatea și performanța organismelor oficiale responsabile cu controalele importurilor și caracterul adecvat și eficacitatea controalelor fitosanitare efectuate asupra importurilor, cu scopul de a asigura conformitatea cu cerințele UE.

Sistemul de control al importurilor din România este în mare măsură în conformitate cu cerințele legislației UE. Personalul de la posturile de inspecție este angajat de Laboratorul Central Fitosanitar și activitatea sa este coordonată de Agenția Națională Fitosanitară din cadrul Ministerului Dezvoltării Rurale. Sistemul garantează aplicarea unei practici de control uniforme în cadrul posturilor de inspecție. Există o cooperare suficientă cu autoritățile vamale și portuare/aeroportuare.

Cu toate acestea, în cadrul unora dintre posturile de inspecție vizitate, inspecțiile fitosanitare nu sunt efectuate în zonele controlate desemnate și prelevarea probelor pentru inspecțiile vizuale nu este efectuată în conformitate cu standardele și cu cerințele internaționale, deoarece nu există instrucțiuni scrise. Declarația suplimentară privind mărfurile admise la import nu este întotdeauna conformă cu cerințele din Directiva 2000/29/CE și nu se efectuează controale de laborator pentru identificarea noilor riscuri fitosanitare, de exemplu în ceea ce privește plantele acvatice și materialele de ambalaj din lemn pentru verificarea tratamentului termic. Cantitățile de articole reglementate care urmează să fie importate în scopul consumului personal sunt importante și timpul mediu de notificare a interceptărilor către EUROPHYT este mai mare decât cel permis de legislația UE. Aceste neconformități reduc într-o anumită măsură eficiența controalelor.

În raport sunt prezentate recomandări pentru remedierea deficiențelor constatate.

Cuprins

1	INTRODUCERE.....	1
2	OBIECTIVE	1
3	TEMEI JURIDIC.....	2
3.1	LEGISLAȚIA UE RELEVANTĂ	2
3.2	STANDARDE	2
4	CONTEXT.....	2
4.1	AUDITURILE ANTERIOARE RELEVANTE	2
4.2	DATELE REFERITOARE LA IMPORTURI	2
4.3	DATE PRIVIND INTERCEPTĂRILE	3
5	CONSTATĂRI ȘI CONCLUZII.....	3
5.1	AUTORITATEA UNICĂ, ORGANISMELE OFICIALE RESPONSABILE ȘI ORGANIZAREA CONTROALELOR OFICIALE	3
5.1.1.	<i>DESEMNAREA AUTORITĂȚII UNICE ȘI A ORGANISMELOR OFICIALE RESPONSABILE</i>	<i>4</i>
5.1.2.	<i>DISPOZIȚII PRIVIND PERSONALUL.....</i>	<i>4</i>
5.1.3.	<i>CALIFICĂRILE PERSONALULUI, INSTRUCȚIUNILE DE LUCRU ȘI COMUNICAREA INTERNĂ.....</i>	<i>5</i>
5.1.4.	<i>COMPETENȚA INSPECTORILOR.....</i>	<i>5</i>
5.1.5.	<i>ORGANIZAREA CONTROALELOR OFICIALE.....</i>	<i>5</i>
5.2	LEGISLAȚIA ȘI NORMELE NAȚIONALE RELEVANTE.....	6
5.3	PROCEDURI LA IMPORT.....	6
5.3.1	<i>ÎNREGISTRARE.....</i>	<i>6</i>
5.3.2	<i>NOTIFICAREA IMPORTURILOR.....</i>	<i>7</i>
5.3.3	<i>SUPRAVEGHEREA VAMALĂ.....</i>	<i>8</i>
5.4	PUNCTELE DE INTRARE, POSTURILE DE INSPECȚIE ȘI LOCURILE DE INSPECȚIE AUTORIZATE.....	8
5.4.1	<i>PUNCTELE DE INTRARE.....</i>	<i>8</i>
5.4.2	<i>POSTURILE DE INSPECȚIE DE LA PUNCTUL DE INTRARE SAU DIN APROPIEREA ACESTUIA.....</i>	<i>10</i>
5.4.3	<i>LOCURILE DE INSPECȚIE AUTORIZATE</i>	<i>11</i>
5.5	INSPECȚIILE IMPORTURILOR.....	11
5.5.1	<i>CONTROALELE DOCUMENTELOR</i>	<i>11</i>
5.5.2	<i>CONTROALELE IDENTITĂȚII.....</i>	<i>12</i>
5.5.3	<i>CONTROALELE FITOSANITARE</i>	<i>13</i>
5.5.4	<i>FRECVENȚA REDUSĂ A CONTROALELOR.....</i>	<i>15</i>
5.5.5	<i>CONTROALE PRIVIND ARTICOLELE NEREGLEMENTATE.....</i>	<i>15</i>
5.5.6	<i>CONTROALELE PRIVIND ARTICOLELE INTERZISE ȘI NEDECLARATE.....</i>	<i>16</i>
5.5.7	<i>CONTROALELE PRIVIND MATERIALELE DE AMBALAJ DIN LEMN.....</i>	<i>17</i>
5.6	PUNEREA ÎN APLICARE A DIRECTIVEI 2004/103/CE	19
5.7	TAXELE PENTRU CONTROALELE LA IMPORT.....	20
5.8	IMPORTURILE ÎN SCOPURI EXPERIMENTALE SAU ȘTIINȚIFICE	21
5.9	EXCEPTĂRI PENTRU CANTITĂȚI MICI.....	22
5.10	NOTIFICARE PRIVIND INTERCEPTĂRILE ȘI MĂSURILE LUATE	22
6	CONCLUZII GENERALE	23
7	ȘEDINȚA DE ÎNCHEIERE	24
8	RECOMANDĂRI	24
	ANEXA 1 – REFERINȚE JURIDICE.....	26
	ANEXA 2 — STANDARDE	28

ABREVIERI ȘI DEFINIȚII UTILIZATE ÎN PREZENTUL RAPORT

Abreviere	Explicație
LIA	Loc de inspecție autorizat — un loc de destinație aprobat de organismul oficial responsabil și de autoritățile vamale responsabile din zona în care este situat acest loc de destinație, astfel cum se prevede la articolul 13c alineatul (2) litera (d) din Directiva 2000/29/CE a Consiliului și la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/103/CE a Comisiei
CIRCA	Site-ul internet al administrației centrului de resurse de comunicare și informare (<i>Communication and Information Resource Centre Administration</i>) al Comisiei Europene, cu acces pentru administratorii statelor membre
LCF	Laboratorul central fitosanitar
UFJ	Unitatea fitosanitară județeană
Vămuire	Punerea în liberă circulație în UE a transporturilor după efectuarea formalităților vamale
UE	Uniunea Europeană
OEPP	Organizația Europeană și Mediteraneană pentru Protecția Plantelor
UE	Uniunea Europeană
EUROPHYT	Sistemul de notificare al UE pentru interceptările fitosanitare
FITOEXPERT	Baza de date informatică centralizată pentru înregistrarea părților interesate din sectorul privat
OAV	Oficiul Alimentar și Veterinar
Post de inspecție	Loc la punctul de intrare sau în orice alt loc situat în apropiere, altul decât locul de destinație, desemnat atât de autoritățile vamale, cât și de organismul oficial responsabil, astfel cum se prevede la articolul 13c alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/29/CE a Consiliului și la articolul 1 din Directiva 98/22/CE a Comisiei
CIPP	Convenția internațională pentru protecția plantelor
ISPM	Standarde internaționale pentru măsuri fitosanitare, emise de CIPP
MADR	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
ANF	Agenția Națională Fitosanitară
CF	Certificatul fitosanitar
DIFI	Documentul de inspecție fitosanitară pentru import
PQR	Sistemul de extragere a datelor privind carantina plantelor (<i>Plant Quarantine data Retrieval system</i>) al OEPP
RCDPS	Sistemul Român de Procesare a Declarației Vamale (<i>Romanian Customs Declaration Processing System</i>)
Articole reglementate	Se referă la acele articole în cazul cărora este necesar un certificat fitosanitar oficial pentru importul în Uniune, care includ articolele enumerate în anexa V partea B la Directiva 2000/29/CE a Consiliului
TARIC	Tarifal vamal integrat al Uniunii Europene
MAL	Materiale de ambalaj din lemn

1 INTRODUCERE

Auditul a avut loc în România în perioada 15-26 aprilie 2013, în cadrul programului de audit panificat al Oficiului Alimentar și Veterinar (OAV).

Echipa de audit, care a fost compusă din doi inspectori ai OAV și un expert național dintr-un stat membru, a fost însoțită pe parcursul întregului audit de reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR).

Înainte de audit, autorităților române le-a fost trimis un chestionar care a fost completat și returnat OAV, facilitând planificarea și desfășurarea auditului.

La 15 aprilie 2012 la București, la sediul MADR, a avut loc ședința de deschidere, în cadrul căreia au fost confirmate obiectivele și itinerariul misiunii de audit. S-a organizat o ședință de încheiere în aceeași locație, la 26 aprilie 2013.

2 OBIECTIVE

Obiectivele auditului au constat în evaluarea:

1. capacității și a performanței organismelor oficiale responsabile cu punerea în aplicare a legislației relevante a Uniunii Europene (UE) în sectorul auditat;
2. procedurilor de import al transporturilor de plante, de produse vegetale și de alte obiecte reglementate în UE, precum și a caracterului adecvat și a eficacității verificărilor importurilor din punct de vedere al sănătății plantelor, cu scopul de a asigura conformitatea cu cerințele UE; aceste verificări includ importurile efectuate în conformitate cu Directiva 2008/61/CE a Comisiei.

În vederea realizării acestor obiective, s-au vizitat următoarele locații:

Vizite		Nr.	Observații
Autoritatea unică	Nivel central	1	MADR în București
Alte organisme oficiale responsabile	Nivel central și regional	7	Reprezentanți ai autorităților aeroportuare/portuare/rutiere/feroviare de la fiecare post de inspecție vizitat și unitatea fitosanitară județeană (UFJ) situată în județul Ilfov.
Alte autorități	Domeniul vamal	3	Reprezentanți ai direcției generale și ai birourilor locale/regionale ale autorităților vamale de la posturile de inspecție
Alții	Importatori, agenți	2	Reprezentanți ai importatorilor, ai transportatorilor și ai agenților de la aeroportul Otopeni și postul de control rutier Galați
Posturi de inspecție la punctele de intrare	Aeroport	1	Otopeni, București
	Porturi maritime	2	Constanța „Nord”, Constanța „Sud” - Agigea
	Cale rutieră	4	Galați, Siret, Sculeni, Albița
Laboratoare		3	Laboratorul central fitosanitar (LCF), București Laboratoarele fitosanitare județene (nematologie) Suceava și Brașov

--	--	--

3 TEMEI JURIDIC

Auditul a fost efectuat în conformitate cu dispozițiile generale ale legislației UE, în special cu articolul 21 și cu articolul 27a din Directiva 2000/29/CE a Consiliului.

3.1 LEGISLAȚIA UE RELEVANTĂ

Toate actele legislative ale UE la care se face trimitere în prezentul raport sunt enumerate în anexa 1. Trimiterile la legislație se referă la cea mai recentă versiune modificată, după caz.

3.2 STANDARDE

Standardele internaționale pentru măsuri fitosanitare (ISPM - *International Standards for Phytosanitary Measures*) sunt emise de Convenția internațională pentru protecția plantelor (CIPP) și, prin urmare, sunt standarde de referință recunoscute la nivel internațional pentru controlul fitosanitar. Cele care prezintă o importanță deosebită pentru prezentul audit sunt enumerate în anexa 2 la prezentul raport.

4 CONTEXT

Cu excepția cazului în care există alte indicații, datele statistice din prezentul capitol și din următoarele capitole au fost furnizate de autoritățile române.

4.1 AUDITURILE ANTERIOARE RELEVANTE

Acesta a fost primul audit efectuat de OAV în România după aderarea acesteia la Uniunea Europeană în vederea evaluării controalelor din punct de vedere al sănătății plantelor desfășurate asupra importurilor. OAV a efectuat o misiune de audit în România în 2010, în vederea evaluării controalelor fitosanitare în sectorul cartofilor și a sistemului general de supraveghere a organismelor dăunătoare [ref: DG(SANCO) 2010-8603]. Raportul este disponibil la adresa http://ec.europa.eu/food/fvo/ir_search_en.cfm, împreună cu observațiile autorității unice cu privire la raport și cu răspunsul acesteia la recomandări. Un profil de țară pentru România este disponibil, de asemenea, la adresa http://ec.europa.eu/food/fvo/controlsystems_en.cfm?co_id=RO

4.2 DATELE REFERITOARE LA IMPORTURI

În România s-au efectuat controale fitosanitare pe 1 241 și 1 287 de transporturi de articole reglementate în 2011 și, respectiv, 2012. În cazul articolelor nereglementate, 1 564 de transporturi au fost supuse controalelor fitosanitare în 2011 și 1 280 în 2012. Principalele mărfuri au fost lemnul (39,7 % în 2011 și 30,3 % în 2012), cerealele (24,9 % în 2011 și 22,1 % în 2012) și semințele (10,2 % în 2011 și 22,1 % în 2012).

Tabelul 1 prezintă produsele supuse controalelor fitosanitare la import provenind mai ales din Argentina, China, Columbia, Ecuador, Egipt, Kenya, Thailanda, Moldova, Rusia, Serbia și Turcia.

Tabelul 1. Produsele și numărul de transporturi supuse controalelor fitosanitare

Tip de produs	2011	2012
Legume destinate plantării	14	18
Arbori destinați plantării	13	4
Plante ornamentale destinate plantării	9	5
Citrice	221	300
Alte fructe și legume	12	58
Flori tăiate	623	404
Legume cu frunze	25	25
Plante acvatice	37	26
Semințe destinate însămânțării	246	329
Substrat de cultură		80
Cartofi de conservare		6
Lemn	41	32
Total	1 241	1 287

4.3 DATE PRIVIND INTERCEPTĂRILE

România a notificat prin intermediul EUROPHYT 60 de interceptări între 1 ianuarie 2010 și 15 aprilie 2013. Tabelul 2 oferă detalii privind numărul și motivele interceptărilor.

Tabelul 2. Interceptări de transporturi importate din țări terțe, notificate de România

	2010	2011	2012	2013 (I-IV)
Total	12	20	17	11
- cu organisme dăunătoare	2	9	2	7
- materiale de ambalaj din lemn	2	4	0	0

5 CONSTATĂRI ȘI CONCLUZII

5.1 AUTORITATEA UNICĂ, ORGANISMELE OFICIALE RESPONSABILE ȘI ORGANIZAREA CONTROALELOR OFICIALE

Cerințe juridice

Articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2000/29/CE a Consiliului prevede că statele membre trebuie să asigure o cooperare strânsă, rapidă, imediată și eficientă între ele și cu Comisia în ceea ce privește problemele reglementate de respectiva directivă și că, în acest scop, fiecare stat membru stabilește sau desemnează o autoritate unică, responsabilă cel puțin de coordonare și de contactele legate de astfel de aspecte.

Articolul 2 alineatul (1) litera (g) din aceeași directivă prevede că organismele oficiale responsabile

ale unui stat membru trebuie să fie organizația oficială pentru protecția plantelor înființată în cadrul Convenției internaționale pentru protecția plantelor (CIPP) sau orice altă autoritate de stat înființată la nivel național sau, în condițiile stabilite la articolul respectiv, la nivel regional.

Articolul 2 alineatul (1) litera (i) prevede că statele membre trebuie să se asigure că funcționarii publici și agenții lor calificați au calificările necesare pentru punerea în aplicare corectă a directivei.

Punctul 1 din anexa la Directiva 98/22/CE a Comisiei stabilește cerințe pentru organismele oficiale responsabile de posturile de inspecție, în special pentru a avea acces la orientări naționale scrise și actualizate cu privire la inspecție, precum și la legislația comunitară.

Articolul 12 din Directiva 2000/29/CE prevede că statele membre trebuie să organizeze controale oficiale în vederea asigurării conformității cu dispozițiile directivei, care se efectuează în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul respectiv.

Constatări

5.1.1. Desemnarea autorității unice și a organismelor oficiale responsabile

Structura sistemului de control din punct de vedere al sănătății plantelor a fost prezentată în profilul de țară (a se vedea linkul relevant în secțiunea 4.1). De la ultimul audit al OAV desfășurat în România, nu s-au produs schimbări semnificative în ceea ce privește desemnarea autorităților competente. Conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 563/2007, Agenția Națională Fitosanitară (ANF) a MADR este autoritatea unică responsabilă pentru organizarea și coordonarea aspectelor legate de sănătatea plantelor. ANF este responsabilă, de asemenea, pentru transpunerea și punerea în aplicare a legislației UE, pentru procesul de supraveghere efectuat cu privire la organismele dăunătoare reglementate și pentru reprezentarea României în cadrul forurilor internaționale. La nivel regional, aspectele legate de sănătatea plantelor sunt gestionate de unitățile fitosanitare județene (UFJ).

ANF este responsabilă de coordonarea tehnică a activităților care se desfășoară în posturile de inspecție și, împreună cu UFJ, întreține și actualizează baza de date FITOEXPERT, care constituie baza de date pentru înregistrarea producătorilor, a importatorilor și a altor părți interesate (a se vedea, de asemenea, secțiunea 5.1.5). ANF este punctul de contact pentru notificarea interceptărilor prin intermediul EUROPHYT (a se vedea, de asemenea, secțiunea 5.10).

Din punct de vedere administrativ, controalele în domeniul sănătății plantelor efectuate la import asupra plantelor și a produselor vegetale reglementate intră în sfera de competență a laboratorului central fitosanitar (LCF). LCF este laboratorul național de referință pentru depistarea și diagnosticarea organismelor dăunătoare și a fost acreditat de organismul național de acreditare din România (SR EN ISO/CEI 17025/2005). LCF oferă sprijin financiar, tehnic și în materie de diagnosticare posturilor de inspecție și este responsabil de coordonarea administrativă a activităților lor, inclusiv de recrutarea și de formarea inspectorilor fitosanitari. În termeni tehnici și operaționali, toți membrii personalului care lucrează în posturile de inspecție se află sub supravegherea LCF.

5.1.2. Dispoziții privind personalul

La momentul auditului, 31 de inspectori desemnați atât pentru sarcini de inspecție, cât și pentru sarcini administrative erau responsabili de controalele fitosanitare efectuate la nouă posturi de inspecție. Fiecare post de inspecție are trei inspectori, cu excepția portului Constanța (cu șase inspectori) și a aeroportului București (cu patru inspectori). Controalele fitosanitare anterioare exportului sunt, de obicei, efectuate de inspectorii fitosanitari din cadrul UFJ. În cadrul posturilor de inspecție controlate, echipa OAV nu a observat nicio problemă legată de personal care ar putea avea

efecte adverse asupra punerii în aplicare a normelor UE privind controalele la import.

5.1.3. *Calificările personalului, instrucțiunile de lucru și comunicarea internă*

Inspectorii care lucrează în posturile de inspecție sunt funcționari publici angajați de MADR. Pentru a deveni inspector, candidatul trebuie să dețină o diplomă universitară în domeniu și să finalizeze un curs de inițiere generală în domeniul administrației publice. LCF organizează anual cursuri de formare pentru inspectorii fitosanitari care lucrează în posturile de inspecție și în LCF cu privire la o serie de subiecte legate direct de controalele la import. Scopul formării este de a garanta participarea fiecărui inspector la evenimentele de formare de la nivel central, precum și schimbul de informații cu alți inspectorii. Cursurile de formare furnizate în 2011 și 2012 au fost legate de identificarea și de monitorizarea organismelor dăunătoare, precum și de îmbunătățirea controalelor fitosanitare la posturile de inspecție.

Armonizarea inspecțiilor la import este obținută utilizând orientările generale, instrucțiunile de lucru și procedurile emise pentru posturile de inspecție, disponibile pe site-ul internet oficial al MADR www.madr.ro. Nu există protocoale de inspecție specificate emise pentru anumite grupuri de mărfuri, cum ar fi fructele, florile tăiate, lemnul etc. În schimb, inspectorii utilizează vademecumul UE pentru inspecțiile care trebuie efectuate la import. În cursul organizării formărilor anuale sunt luate în considerare cele mai recente informații juridice și științifice disponibile și experiența dobândită în timpul controalelor.

Inspectorii de la posturile de inspecție au acces la FITOEXPERT și transmit lunar, trimestrial și anual către LCF și ANF rapoarte de activitate cu informații privind importurile de plante și de produse vegetale. Comunicarea internă între ANF, LCF și posturile de inspecție are loc, în principal, prin mesaje e-mail. Inspectorii întâlniți de echipa OAV în diferitele posturi de inspecție dețineau copii ale orientărilor generale referitoare la inspecție și aveau acces la internet, precum și la Sistemul de extragere a datelor privind carantina plantelor (PQR) al OEPP. Ei păreau bine pregătiți și aveau cunoștință de toate informațiile necesare pentru activitatea lor.

5.1.4. *Competența inspectorilor*

În baza dispozițiilor din Hotărârea Guvernului nr. 563/2007 privind sănătatea plantelor, inspectorii de la posturile de inspecție au competența necesară pentru a avea acces la sedii și la mijloacele de transport, pentru a inspecta produsele, a preleva probe, a confisca sau a respinge transporturi și/sau a solicita distrugerea sau tratamentul adecvat. Autoritățile vamale române oferă inspectorilor sprijinul necesar în funcție de circumstanțe (*a se vedea capitoul 5.5.3*).

5.1.5. *Organizarea controalelor oficiale*

Întrucât ANF și LCF au responsabilitatea comună în ceea ce privește posturile de inspecție, orice evoluție (de exemplu, privind facilitățile sau personalul) este planificată și coordonată la nivel central în cadrul MADR. Activitățile de import și de export, inclusiv înregistrarea importatorilor/producătorilor și emiterea pașapoartelor fitosanitare sunt gestionate prin intermediul FITOEXPERT. În prezent, FITOEXPERT nu este accesibilă importatorilor înregistrați sau altor utilizatori și toate dosarele pentru importuri sunt primite pe suport de hârtie. Nu există nicio legătură între FITOEXPERT și Sistemul Român de Procesare a Declarației Vamale (RCDPS). Rezultatele controalelor fitosanitare sunt comunicate autorităților vamale prin intermediul unei copii în format tipărit a documentului de inspecție fitosanitară pentru import (DIFI). Toate documentele

aferente controalelor, inclusiv certificatele fitosanitare (CF), sunt arhivate și stocate pe suport de hârtie.

Concluzii

Autoritatea unică este desemnată în mod clar. Pentru controalele la import este disponibil personal în număr suficient, instruit corespunzător și competent. Inspectorii au competența necesară pentru activitatea lor, dar dispun doar de orientări generale pentru inspecție; nu există în vigoare protocoale specifice de inspecție pentru diferitele tipuri de transporturi. Controalele oficiale la posturile de inspecție se desfășoară în conformitate cu proceduri coordonate la nivel central. Sistemul de comunicare internă permite un flux de informații satisfăcător și inspectorii beneficiază de sprijin informatic pentru a avea acces la o bază de date cu părțile interesate înregistrate.

5.2 LEGISLAȚIA ȘI NORMELE NAȚIONALE RELEVANTE

Cerințe juridice

Articolul 291 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că statele membre trebuie să ia toate măsurile de drept intern necesare pentru a pune în aplicare actele obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii.

Constatări

MADR a declarat că legislația UE relevantă pentru controalele la import a fost transpusă prin Ordonanța de Guvern nr. 136/2000 și prin Hotărârea Guvernului nr. 563/2007. Directivele Comisiei sunt puse în aplicare prin intermediul unor ordine ministeriale. Deciziile Comisiei privind măsurile de urgență împotriva introducerii și a răspândirii organismelor dăunătoare sunt puse în aplicare direct prin intermediul unui cadru legal instituit în acest scop. MADR a furnizat un tabel de corespondență privind legislația UE și legislația românească relevantă referitoare la controalele fitosanitare la import.

Concluzii

Legislația UE relevantă pentru controalele fitosanitare la import a fost transpusă și legislația UE direct aplicabilă poate fi pusă în aplicare.

5.3 PROCEDURI LA IMPORT

5.3.1 Înregistrare

Cerințe juridice

Articolul 13c alineatul (1) litera (b) din Directiva 2000/29/CE prevede că importatorii, fie că sunt producători sau nu, de articole reglementate trebuie să fie incluși într-un registru oficial al unui stat membru, cu un număr oficial de înregistrare.

Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 92/90/CE a Comisiei prevede că organismele oficiale responsabile trebuie să realizeze înregistrarea importatorilor care sunt capabili și dispuși să îndeplinească obligațiile menționate la articolele 2 și 3 din directivă într-un registru oficial, cu un număr individual de înregistrare.

Constatări

ANF gestionează un registru central al importatorilor. Fiecare importator sau agent vamal care se ocupă de importurile de articole reglementate prin punctele de intrare în România este înregistrat și i se acordă un număr de identificare unic. Importatorii înregistrați au dreptul de a solicita controale

fitosanitare la import numai prin intermediul agenților lor vamali. Verificarea înregistrării importatorilor se realizează prin intermediul bazei de date FITOEXPERT la punctele de intrare, după depunerea unui dosar cu notificarea prealabilă pentru o inspecție fitosanitară.

În trei dintre posturile de inspecție vizitate, echipa OAV s-a întâlnit cu agenți vamali și a constatat că aceștia erau informați în legătură cu cerințele și procedurile aplicate. În general, aceștia păreau mulțumiți de sistemul de înregistrare, de practica în materie de controale, de schimbul de informații și de cooperarea cu personalul posturilor de inspecție. Ei au declarat că evoluția situației și modificările posibile ale cerințelor de sănătate a plantelor sunt semnalate prin accesarea RCDPS.

Concluzii

Importatorii de articole reglementate și agenții vamali sunt înregistrați în conformitate cu dispozițiile prevăzute în legislația UE. Există o cooperare bună între agenții vamali și personalul posturilor de inspecție.

5.3.2 Notificarea importurilor

Cerințe juridice

Articolul 13c alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din Directiva 2000/29/CE prevede că autoritățile aeroportuare sau portuare sau importatorii ori operatorii trebuie să realizeze, de îndată ce iau cunoștință de sosirea iminentă a unor transporturi de articole reglementate, o notificare prealabilă în acest sens autorității vamale și organismului oficial de la punctul de intrare. Statele membre pot aplica, de asemenea, această cerință în cazul transportului terestru, în special în cazul în care sosirea este prevăzută în afara orelor normale de lucru ale organismului oficial competent.

Articolul 3 litera (a) din Directiva 2004/103/CE prevede că importatorii transporturilor pentru care s-a hotărât că se pot efectua controale într-un loc de inspecție autorizat trebuie să informeze organismul oficial responsabil de la locul de destinație cu suficient timp înainte de introducerea produselor în cauză.

Constatări

România aplică același sistem de notificare prealabilă la posturile de inspecție din aeroporturi, din porturi maritime, precum și la cele rutiere sau feroviare. Datorită fluxurilor comerciale limitate, sosirea transporturilor poate fi notificată prin telefon sau fax ori prin transmiterea unei cereri în persoană cu 24 de ore înainte de sosire sau în ziua sosirii. De obicei, este necesară o notificare prealabilă înainte de descărcarea articolelor reglementate care sosesc în aeroportul Otopeni și în portul Constanța. Toate documentele solicitate trebuie anexate la cerere. Exemplarele originale sau copiile acestora trebuie prezentate în format tipărit la momentul controlului documentelor. Întrucât nu există nicio legătură directă între FITOEXPERT și RCDPS, nu sunt posibile verificări încrucișate automate.

Sistemul administrativ și volumul redus al fluxului de lucru în cadrul posturilor de inspecție vizitate fac posibilă aplicarea unor termene mai scurte decât cele impuse de legislația UE, fără a compromite eficacitatea controalelor. Sistemul schimbului de informații aplicat în raport cu părțile interesate asigură buna desfășurare a controalelor.

Concluzii

Sistemul notificării prealabile este în conformitate cu normele UE. Există o cooperare adecvată cu părțile interesate în ceea ce privește notificările sosirii transporturilor.

5.3.3 *Supravegherea vamală*

Cerințe juridice

Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2000/29/CE prevede că articolele reglementate care provin dintr-o țară terță și sunt introduse pe teritoriul vamal al UE trebuie să fie supravegheate, din momentul intrării lor, de autoritățile vamale și de organismul oficial responsabil.

Articolul 6 din Directiva 2004/103/CE prevede că statele membre trebuie să asigure, după caz, cooperarea între organismele oficiale și birourile vamale de la punctul de intrare sau de la locul de destinație, prin intermediul schimburilor de informații relevante.

Constatări

MADR și autoritățile vamale au semnat un protocol de cooperare (nr. 80935/2010) care precizează codurile de conduită și de comunicare. Toate posturile de inspecție de la punctele de intrare în România sunt situate în interiorul zonelor vamale; containerele sunt întotdeauna deschise în prezența unui funcționar vamal. În cele câteva cazuri în care se consideră că este necesar ca inspecțiile fitosanitare să fie efectuate la locul de destinație sau în cazul așteptării rezultatelor analizelor de laborator, transporturile rămân sub supraveghere vamală.

Codurile TARIC care se referă la articole reglementate (inclusiv la locurile de origine) sunt clar indicate în RCDPS. După introducerea declarației vamale în RCDPS, sistemul indică dacă transportul poate fi deplasat fără controale sau dacă este necesară o inspecție fitosanitară. Agenții vamali notifică acest lucru personalului fitosanitar de la postul de inspecție. Atunci când există îndoieli, agenții vamali efectuează un control fizic obligatoriu și, în caz de suspiciune, aceștia informează inspectorii fitosanitari. În general, serviciile vamale efectuează controale vizuale asupra a aproximativ 40 % din transporturile care urmează a fi importate. Vămuirea nu poate avea loc fără DIFI original care atestă finalizarea inspecției fitosanitare.

Echipa OAV s-a întâlnit cu reprezentanți ai birourilor vamale locale în trei posturi de inspecție (aeroportul București, portul Constanța „Nord” și postul de control rutier Galați) și a constatat că personalul postului de inspecție este în contact zilnic cu autoritățile vamale locale și face schimb de informații necesare.

Concluzii

Cooperarea cu autoritățile vamale este adecvată. Sistemul informatic vamal garantează că articolele reglementate sunt identificate și eliberate spre liberă circulație pe piața UE doar după finalizarea procedurilor fitosanitare. Deși nu există nicio legătură directă între RCDPS și FITOEXPERT, procedurile existente garantează identificarea tuturor materialelor reglementate. Vămuirea nu poate avea loc decât după finalizarea inspecției fitosanitare.

5.4 PUNCTELE DE INTRARE, POSTURILE DE INSPECȚIE ȘI LOCURILE DE INSPECȚIE AUTORIZATE

5.4.1 *Punctele de intrare*

Cerințe juridice

Articolul 13c alineatul (4) din Directiva 2000/29/CE prevede că statele membre trebuie să transmită Comisiei și celorlalte state membre lista cu locurile desemnate ca puncte de intrare.

Punctul 3.1 din anexa la Decizia 2011/787/UE prevede că statele membre trebuie să fi comunicat Comisiei punctele de intrare autorizate pentru importul de tuberculi de *Solanum tuberosum* originari din Egipt, precum și denumirea și adresa organismului oficial responsabil pentru fiecare astfel de

punct. Comisia informează celelalte state membre și Egiptul cu privire la acestea.

Constatări

La momentul auditului, 15 posturi de inspecție erau operaționale, în sfera de competență a nouă puncte de intrare în România. Transporturile care urmează a fi importate pe cale feroviară pot fi inspectate la cerere. Nu există locuri de inspecție autorizate (LIA) în țară. Cele mai recente modificări în cadrul posturilor de inspecție au avut loc în 2010. ANF a declarat că postul de inspecție de la Rădăuți-Prut a fost deschis în 2010. De atunci nu a existat nicio cerere privind importul de articole reglementate de legislația fitosanitară sau veterinară. În prezent, Rădăuți-Prut este deservit doar de funcționari vamali. Deoarece nu există planuri de îmbunătățire a infrastructurii sale, acesta va fi închis în curând.

- Echipa OAV a observat că cea mai recentă referire la numărul de posturi de inspecție a fost făcută în contextul profilului de țară din 2012. Cu toate acestea, versiunea actualizată a listei punctelor de intrare nu a fost transmisă Comisiei și statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 13c alineatul (4) din Directiva 2000/29/CE.

Tablelul 3 de mai jos enumeră posturile de inspecție desemnate care funcționează în punctele relevante de intrare în România.

Tablelul 3. Posturile de inspecție care funcționează în punctele de intrare în România

Puncte de intrare	Posturi de inspecție	Tip (care se învecinează cu)
Albița	Albița	Rutier (Republica Moldova)
București	Otopeni	Aeroport
Constanța	Constanța „Nord”, Constanța „Sud” - Agigea	Port (Marea Neagră, două porturi)
Dornești-Siret	Siret, Dornești	Rutier / feroviar (Ucraina)
Galați	Giurgiulești, Galați	Rutier (Republica Moldova), port (fluviul Dunărea)
Halmeu	Halmeu	Rutier / feroviar (Ucraina)
Iași	Sculeni, Cristești	Rutier / feroviar (Moldova)
Rădăuți-Prut	Rădăuți-Prut	Rutier
Timișoara	Moravița, Stamura	Rutier / feroviar (Serbia)

România a comunicat Comisiei punctele de intrare autorizate pentru importul de tuberculi de cartofi originari din Egipt (porturile Constanța „Nord” și Constanța „Sud” au fost indicate pentru perioada 2011-2012). În 2011 nu s-a realizat niciun import de cartofi de conservare originari din Egipt. În 2012 au fost importate șase transporturi de cartofi din Egipt prin punctele de intrare de la Constanța. Nu au fost autorizate puncte de intrare specifice pentru importul de cherestea.

Concluzii

România a desemnat puncte de intrare oficiale pentru plante și produse vegetale și a comunicat punctele de intrare pentru cartofii egipteni în conformitate cu dispozițiile legislației UE. Cu toate acestea, lista actualizată a punctelor de intrare nu a fost transmisă Comisiei și statelor membre, ceea ce contravine dispozițiilor articolului 13c alineatul (4) din Directiva 2000/29/CE.

5.4.2 Posturile de inspecție de la punctul de intrare sau din apropierea acestuia

Cerințe juridice

Conform articolului 13c alineatul (2) litera (b) din Directiva 2000/29/CE, controalele identității și controalele fitosanitare (cu anumite excepții specifice) trebuie să fie efectuate de organismul oficial de la punctul de intrare împreună cu formalitățile vamale, fie în același punct în care se efectuează aceste formalități, fie la sediul organismului oficial de la punctul de intrare, fie în orice alt punct care este situat în apropiere și autorizat sau desemnat de autoritățile vamale și de organismul oficial competent.

Condițiile minime pentru desfășurarea controalelor fitosanitare în aceste locuri sunt stabilite în Directiva 98/22/CE a Comisiei.

Constatări

Toate cele șapte posturi de inspecție vizitate de echipa OAV erau situate în zona punctelor de intrare aflate sub supraveghere vamală. Posturile de inspecție au un program de funcționare de 12 ore începând cu ora 7 dimineața. În porturile Constanța și Galați, mărfurile care sosesc în vrac constau, de obicei, în cereale/făină de cereale și furaje nereglementate. Articolele reglementate ajung în paleți în containere închise și sunt deplasate la docurile de inspecție.

Echipa OAV a constatat că:

- Toate posturile de inspecție au structuri adecvate de sprijin informatic și un sistem de comunicare rapidă, care oferă acces la bazele de date necesare pentru controalele documentelor. Nu există acces la sistemul EUROPHYT.
- Controalele la posturile de inspecție rutiere sunt efectuate pe rampe speciale pentru descărcare, inspecție vizuală și, dacă este necesar, pentru prelevare de probe. Inspectorii dispuneau de echipamentul necesar în acest scop.
- În apropierea posturilor de inspecție din aeroportul din București și din portul Constanța exista un loc desemnat pentru inspecția de laborator, dotat cu structuri și echipamente de bună calitate (iluminare, mese de inspecție și microscop), care permitea o analiză inițială și, în caz de necesități, pregătirea probelor pentru analiza suplimentară de către LCF. Aceste echipamente au fost, de asemenea, disponibile în toate posturile de inspecție rutiere vizitate la punctele de intrare.

Echipa OAV a constatat, de asemenea, că:

- Controalele identității și controalele fitosanitare prin inspecții vizuale la aeroportul Otopeni și în portul Constanța Sud - Agigea sunt efectuate, de obicei, în depozite gestionate de societăți aeroportuare sau portuare. Descărcarea transporturilor pentru inspecție este posibilă prin utilizarea autoîncărcătoarelor cu furcă. Cu toate acestea, inspecțiile în depozite nu se efectuează într-un loc desemnat. Nu există mese de inspecție și sisteme de iluminat corespunzătoare.
- Nu toate punctele de intrare au acces la facilități adecvate de depozitare, de carantină și de distrugere, deoarece transporturile interceptate sunt de obicei returnate expeditorului. Instalația de incinerare din cadrul aeroportului Otopeni nu a fost funcțională în ultimii patru ani și cantitățile mici de fructe, legume și flori interceptate sunt distruse în cadrul LCF. MAL interceptate sunt distruse prin ardere în aer liber.

Concluzii

Posturile de inspecție vizitate îndeplinesc, în general, condițiile minime pentru realizarea controalelor fitosanitare. Cu toate acestea, controalele efectuate în cadrul aeroportului Otopeni și al

portului Constanța Sud - Agigea se desfășoară în condiții de control inadecvate, care nu îndeplinesc cerințele minime din Directiva 98/22/CE privind inspecțiile fitosanitare adecvate și minuțioase. Instalațiile de distrugere nu sunt întotdeauna în stare de funcționare.

5.4.3 *Locurile de inspecție autorizate*

Cerințe juridice

Directiva 2004/103/CE stabilește procedurile și condițiile pentru efectuarea de controale asupra articolelor reglementate în alt loc decât punctul de intrare în Uniune sau într-un loc situat în apropiere, inclusiv cerințele aplicabile acestor locuri de inspecție.

Constatări

Nu există LIA în România. Controalele fitosanitare efectuate asupra importurilor de articole reglementate destinate României sau altor state membre trebuie să se desfășoare exclusiv în cadrul posturilor de inspecție de la punctele de intrare. Cu toate acestea, au existat câteva cazuri în care a fost necesar ca aceste controale să fie efectuate de inspectorii UFJ regionale de la locul de destinație (a se vedea, de asemenea, secțiunea 5.6).

Concluzii

Nu există LIA în România; transporturile de articole reglementate sunt controlate la punctele de intrare.

5.5 INSPECȚIILE IMPORTURILOR

5.5.1 *Controalele documentelor*

Cerințe juridice

Cerința referitoare la efectuarea controalelor asupra documentelor este prevăzută la articolul 13 alineatul (1) punctul (ii) și la articolul 13a alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Directiva 2000/29/CE. Cerințele referitoare la certificatele fitosanitare sunt prevăzute la articolul 13a alineatul (3), la articolul 13a alineatul (4) literele (b), (c) și (d) și la articolul 13c alineatul (3) din aceeași directivă.

Constatări

Pe întreg teritoriul țării este aplicat un sistem armonizat de controale ale documentelor, conform orientărilor naționale privind inspecțiile. După verificarea înregistrării importatorilor, inspectorii verifică dacă toate documentele solicitate sunt anexate la dosarul de import. Dacă este necesar, aceștia informează importatorul cu privire la orice documente suplimentare necesare.

Documentele trebuie să ajungă la postul de inspecție în format tipărit înainte de data prevăzută pentru inspecția fitosanitară. De obicei, acestea ajung cu 2-3 ore înainte de sosirea transportului. Detaliile lor sunt înregistrate într-un registru de înregistrare și se pregătește un DIFI. Inspectorii controlează corectitudinea CF original, inclusiv data eliberării și conformitatea mărfurilor de import cu anexa III la Directiva 2000/29/CE. Ei efectuează, de asemenea, verificări încrucișate ale CF cu alte documente, precum conosamentul, scrisoarea de transport aerian, factura care însoțește mărfurile etc. Declarația suplimentară a CF este verificată în raport cu anexa IV la Directiva 2000/29/CE și datele sunt extrase din PQR. Controalele pot fi efectuate, de asemenea, pe copii ale CF, în cazul în care importatorul se angajează să ofere exemplarul original într-o perioadă scurtă de timp. În acest caz, șoferii trebuie să aștepte până la sosirea CF original. Totuși, acest lucru nu se

întâmplă de obicei, dat fiind că, în majoritatea cazurilor, certificatele fitosanitare originale însoțesc mărfurile care urmează a fi importate.

Echipa OAV a observat o inspecție fitosanitară efectuată la postul de inspecție rutier Dornești-Siret asupra unui transport de lemn rotund de conifere (*Pinus sylvestris*). Lemnul era destinat unui alt stat membru, care are statut de zonă protejată pentru acest produs.

Echipa OAV a constatat că:

- Controlul documentelor a fost realizat, în general, în conformitate cu dispozițiile legislației UE; acesta a arătat că, în declarația suplimentară din certificatul fitosanitar, nu exista nicio indicație referitoare la care cerințe din anexa IV partea B la Directiva 2000/29/CE relevante pentru zona protejată specifică de la destinație sunt îndeplinite.
- Transportul a fost respins în urma inspecției vizuale, care a constatat prezența scoarței (a se vedea secțiunea 5.5.3). Nu a fost întreprinsă nicio acțiune ca răspuns la lipsa declarației suplimentare.

În plus, echipa OAV a examinat documentele aferente transporturilor care au fost fie interceptate, fie admise pentru import, inclusiv CF și DIFI, și a constatat că:

- Controalele documentelor au fost efectuate, în general, în conformitate cu dispozițiile legislației UE. După vămuire, exemplarele originale ale CF au fost aprobate prin intermediul unei ștampile de „viză” de intrare și au fost arhivate împreună cu alte documente primite în format tipărit. În caz de interceptare, certificatele fitosanitare au fost anulate prin intermediul unei ștampile roșii de formă triunghiulară, în conformitate cu dispozițiile legislației UE, și returnate agentului vamal.
- Cu toate acestea, echipa OAV a constatat, de asemenea, că, în mai multe cazuri, controalele privind caracterul adecvat al declarației suplimentare nu fuseseră minuțioase, în special atunci când declarația cuprindea trimiteri la diferite opțiuni oferite de legislația UE. Unele transporturi fuseseră admise pentru import fără să existe o declarație suplimentară adecvată în cadrul CF.

Concluzii

Controalele documentelor sunt efectuate în toate cazurile. Cu toate acestea, uneori caracterul adecvat al declarației suplimentare nu este verificat cu atenție. Acest lucru contravine dispozițiilor articolului 13a alineatul (1) litera (b) punctul (i) și ale articolului 13 alineatul (1) punctul (ii) din Directiva 2000/29/CE.

5.5.2 Controalele identității

Cerințe juridice

Cerința referitoare la controalele identității, precum și obiectivul acestor controale sunt stabilite la articolul 13a alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Directiva 2000/29/CE.

Constatări

Întrucât în România nu se aplică reducerea frecvenței controalelor, controlul identității are loc întotdeauna împreună cu controlul fitosanitar. În cazul tranzitului către țări terțe, controlul identității ar putea fi efectuat doar ocazional.

În timpul controlului identității se verifică dacă mărfurile și cantitățile existente în transport

corespund datelor comunicate în documentele relevante, inclusiv în CF. De asemenea, se verifică dacă transportul conține articole reglementate nedeclarate.

Echipa OAV a urmărit un control al identității privind lemnul pentru import efectuat în cadrul postului de inspecție Dornești-Siret și a constatat că această verificare era minuțioasă, realizată conform orientărilor ANF și în conformitate cu normele UE. Inspectorii din cadrul altor posturi de inspecție au declarat că, în caz de necesități, întregul recipient este descărcat în vederea inspecției.

Concluzii

Controalele identității se efectuează în conformitate cu cerințele UE.

5.5.3 Controalele fitosanitare

Cerințe juridice

Cerința referitoare la controalele fitosanitare, precum și obiectivul acestor controale sunt stabilite la articolul 13 alineatul (1) punctul (i) și la articolul 13a alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Directiva 2000/29/CE. Conform articolului 13a alineatul (1) litera (a), formalitățile menționate la articolul 13 alineatul (1) constau într-o inspecție minuțioasă efectuată de către organismul oficial competent cel puțin pentru fiecare transport sau, în cazul unui transport care este compus din diferite loturi, pentru fiecare lot declarat ca fiind constituit parțial sau exclusiv din plante relevante. Conform articolului 13 alineatul (1) punctul (i), controalele fitosanitare trebuie să garanteze că plantele, produsele vegetale și alte obiecte nu sunt contaminate cu organisme dăunătoare enumerate în anexele relevante la directivă.

ISPM nr. 31 stabilește o serie de orientări pentru eșantionarea transporturilor.

Constatări

Inspectorii fitosanitari efectuează controale vizuale prin punerea în aplicare a orientărilor generale și a instrucțiunilor de lucru emise pentru posturile de inspecție, precum și a vademecumului UE privind inspecțiile care trebuie efectuate la import. În timpul inspecției fitosanitare efectuate asupra unui produs din lemn pentru import (a se vedea, de asemenea, secțiunea 5.5.1), echipa OAV a constatat că:

- Inspectorii urmează dispozițiile generale stabilite în orientările naționale. Controalele identității și controalele fitosanitare au fost efectuate după controlul documentelor.
- Atât agenții vamali, cât și inspectorii fitosanitari au fost prezenți în momentul deschiderii transportului pentru inspecția vizuală. Întrucât descărcarea transportului nu a fost fezabilă, inspectorii fitosanitari au fost nevoiți să pătrundă în containere pentru a-și îndeplini sarcinile și a finaliza inspecția fitosanitară.
- Inspectorii au găsit bușteni din lemn cu scoarță care erau folosiți pentru fixarea și sprijinirea încărcăturii de lemne. Unele resturi de scoarță erau prezente, de asemenea, în camioanele descărcate. Examinarea microscopică a unor probe de scoarță a indicat prezența unor specimene adulte și nimfe de *Ips* sp. Proba a fost trimisă către departamentul de entomologie al LCF în vederea identificării.
- Inspecția fitosanitară a condus la interceptarea transportului din cauza neconformității acestuia cu cerințele speciale ale zonei protejate specifice de la locul de destinație.

Întrucât nu au avut loc alte importuri în timpul auditului la niciunul dintre celelalte posturi de inspecție vizitate, echipa OAV a examinat documentele arhivate referitoare la inspecțiile fitosanitare care fuseseră efectuate anterior pe o gamă largă de produse de diferite origini (citrice, fructe

tropicale, flori tăiate, butași și material de înmulțire de la diferite plante acvatice și ornamentale în substrat, semințe de *Helianthus* etc.).

Echipa OAV a constatat că:

- Inspectorii aveau cunoștință de majoritatea semnelor detectabile vizual ale prezenței organismelor dăunătoare relevante pentru diferitele tipuri de transporturi și de origini ale produselor și erau dotați cu instrumente de inspecție, cum ar fi cuțitele și lupele.
- Dacă organismul dăunător nu poate fi identificat la postul de inspecție sau dacă este necesară o confirmare, probele sunt pregătite și trimise către LCF pentru o analiză mai aprofundată. Procedura demonstrată echipei OAV garantează siguranța fitosanitară necesară.

Cu toate acestea, echipa OAV a observat, de asemenea, la punctul de intrare din aeroportul Otopeni și la UFJ din județul Ilfov că:

- Eșantionarea transportului pentru inspecții vizuale a fost aleatorie, dar procedura de eșantionare nu a fost conformă cu cerințele standardului ISPM nr. 31, deoarece, în unele cazuri, numărul de eșantioane și de subeșantioane prelevate din diferite părți și loturi ale transporturilor a fost mai mic decât cel prevăzut în standard. Nu au existat instrucțiuni scrise pentru a-i ajuta pe inspectorii fitosanitari să stabilească numărul de eșantioane care trebuiau prelevate pentru inspecția vizuală.

Echipa OAV a vizitat laboratoarele de diagnosticare în domeniul entomologiei, al virologiei, al micologiei și al bacteriologiei din cadrul LCF din București. S-a constatat că:

- Laboratoarele dispun de facilitățile și de echipamentele necesare și sunt deservite în mod adecvat de experți, în vederea identificării corespunzătoare a organismelor dăunătoare în cauză.
- În cadrul LCF condițiile au fost, în general, adecvate pentru prevenirea răspândirii organismului dăunător.

În cursul examinărilor vizuale, inspectorii prelevă probe de plante destinate plantării, inclusiv de sol sau de alt mediu de creștere aferent, precum și de semințe, în toate cazurile în care există o suspiciune privind prezența unui organism dăunător, în vederea unei analize de laborator mai aprofundate. Probele sunt prelevate, de asemenea, pentru depistarea infecțiilor/infestărilor latente posibile, relevante pentru produsul în cauză și pentru originea acestuia.

- Totuși, echipa OAV a constatat, de asemenea, că acest lucru nu se întâmplă întotdeauna, întrucât nu se efectuează verificări de laborator pentru identificarea de noi riscuri fitosanitare, cum ar fi riscul prezenței nematozilor *Hirschmanniella* spp. la plantele acvatice.

În anumite cazuri în care au fost prelevate probe pentru analizele de laborator și cu condiția să nu existe niciun risc fitosanitar iminent, un transport primește autorizația de a-și continua drumul către locul de destinație. Totuși, în DIFI original se introduce o notă care indică faptul că produsele trebuie să rămână sub supraveghere vamală; ele nu pot fi vămuite înainte de aprobarea din partea UFJ regionale, care este acordată numai după primirea rezultatelor negative ale analizei de laborator efectuate de LCF. Urmând o metodă prin care se ține cont de riscuri, inspectorii de la punctele de intrare au fost instruiți să interzică expedierea și vămuirea la locul de destinație în cazul existenței unor incidente anterioare determinate de materiale infestate provenite din același loc de origine.

Atunci când este necesar, se eliberează un pașaport fitosanitar înainte ca transportul să părăsească punctul de intrare. Acesta este atașat, de obicei, pe versoul certificatului fitosanitar și este aprobat prin aplicarea ștampilei postului de control. În cazul în care se așteaptă rezultatele unei analize de laborator, pașapoartele fitosanitare pot fi eliberate de către importator după primirea rezultatelor favorabile și în urma aprobării acordate de UFJ regională.

În timpul vizitelor efectuate la punctele de intrare, echipa OAV a constatat că:

- Copiile pașapoartelor fitosanitare referitoare la transporturile de articole reglementate importate anterior din țări terțe au inclus toate informațiile necesare.
- În unul dintre cazuri, plantele ornamentale destinate plantării enumerate în anexa V partea A secțiunea I la Directiva 2000/29/CE au fost vămuite după o inspecție fitosanitară și trimise către locul de destinație fără eliberarea unui pașaport fitosanitar. Informatorul a fost informat prin intermediul UFJ regionale pentru a remedia situația.

Concluzii

Controalele fitosanitare, inclusiv prelevarea de probe, se efectuează ori de câte ori este necesar conform legislației UE și în conformitate cu orientările naționale. Examinarea vizuală, inclusiv prelevarea de probe pentru analizele de laborator la postul de inspecție vizitat a părut minuțioasă. Cu toate acestea, controalele fitosanitare nu pot garanta în totalitate conformitatea produselor importate cu dispozițiile articolului 13 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2000/29/CE. Nu au fost emise instrucțiuni referitoare la eșantionare și nu este garantat faptul că dimensiunea eșantioanelor corespunde recomandărilor standardului ISPM nr. 31 și că eșantioanele sunt reprezentative. Acest lucru contravine cerințelor prevăzute la articolul 13a alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Directiva 2000/29/CE. Inspectorii au acces la facilități de laborator adecvate și, dacă este necesar, identificarea organismelor dăunătoare este asistată de laboratoare specifice corespunzătoare, însă inspecțiile fitosanitare au loc, de obicei, în spații neadecvate pentru un control fitosanitar meticolos (a se vedea, de asemenea, secțiunea 5.4.2). În general, se aplică o metodă prin care se ține cont de riscuri pentru eșantionarea transporturilor pentru a depista infectarea/infestarea latentă, în special atunci când riscul este foarte cunoscut pentru produsul și/sau locul de origine respectiv. Cu toate acestea, au fost observate două excepții importante în cazul plantelor acvatice și al MAL (a se vedea, de asemenea, secțiunea 5.5.7).

5.5.4 Frecvența redusă a controalelor

Cerințe juridice

Articolul 13a alineatul (2) ultimul paragraf din Directiva 2000/29/CE oferă posibilitatea unei frecvențe reduse a controalelor fitosanitare care trebuie efectuate pentru anumite mărfuri, care sunt stabilite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1756/2004 al Comisiei.

Constatări

În România nu se aplică frecvența redusă a controalelor fitosanitare. Acest lucru a fost confirmat de către toți inspectorii, importatorii vamali și agenții lor întâlniți de echipa de audit.

Concluzii

Frecvența redusă a controalelor nu se aplică în România. Acest lucru este în conformitate cu legislația UE.

5.5.5 Controale privind articolele nereglementate

Cerințe juridice

Conform articolului 13 alineatul (3) din Directiva 2000/29/CE, statele membre prevăd posibilitatea ca plantele, produsele și alte obiecte nereglementate să fie supuse supravegherii.

Constatări

În cazul unei suspiciuni privind prezența organismelor dăunătoare la plantele și produsele vegetale nereglementate, inspectorii fitosanitari au fost instruiți să rețină transportul și să preleveze probe pentru analizele de laborator. În 2011 și 2012, în România au fost verificate 1 564 și, respectiv, 1 280 de transporturi de materiale nereglementate. Principalele produse au fost: lemnul (39,7 % în 2011 și 30,3 % în 2012), cerealele (24,9 % în 2011 și 22,1 % în 2012) și semințele (10,2 % în 2011 și 22,1 % în 2012).

Pe parcursul vizitelor sale la două posturi de control rutier, echipa OAV a examinat documentele referitoare la transporturile importate anterior de fructe uscate, de fructe cu coajă lemnoasă și de ceapă, destinate consumului uman.

- Echipa OAV a constatat că, în cazul unora dintre acestea, un CF fusese eliberat de țara exportatoare. Inspectorii fitosanitari au declarat că, în toate cazurile, controalele identității au fost efectuate în scopuri de verificare; întrucât nu a existat nicio suspiciune, nu s-a transmis nicio probă pentru analizele de laborator. Aceeași procedură se aplică în cazurile în care transporturile sunt trimise în tranzit către țări terțe (în special către Republica Serbia).

Concluzii

România pune în aplicare un program de verificare a articolelor nereglementate.

5.5.6 Controalele privind articolele interzise și nedeclarate

Cerințe juridice

Articolul 13b alineatul (1) din Directiva 2000/29/CE prevede că statele membre trebuie să garanteze că transporturile sau loturile care provin din țări terțe, despre care se declară că nu conțin plante reglementate, sunt, de asemenea, inspectate în cazul în care există un motiv serios să se considere că plantele reglementate sunt prezente.

Al doilea paragraf al acestui articol prevede că statele membre trebuie să se asigure că, în cazul în care o inspecție vamală indică faptul că un transport sau un lot conține articole reglementate nedeclarate, biroul vamal care efectuează inspecția trebuie să informeze imediat organismul oficial al statului său membru.

Articolul 12 impune statelor membre să organizeze controale oficiale pentru a garanta respectarea dispozițiilor directivei.

Articolul 4 prevede că statele membre trebuie să interzică introducerea pe teritoriile lor a plantelor sau a produselor vegetale enumerate în anexa III partea A, în cazul în care acestea provin din țările relevante menționate în partea respectivă din anexă.

Constatări

Cu condiția indicării corecte a codului TARIC în declarația vamală, un răspuns de la RCDPS indică faptul că serviciul de inspecție fitosanitară trebuie să fie informat cu privire la transportul care conține articole reglementate. RCDPS implementează un sistem de analiză prin care se ține cont de riscuri pentru anumite mărfuri și locuri de origine. După introducerea datelor referitoare la transport în RCDPS, se ia o decizie privind necesitatea efectuării unei examinări vizuale. În cazul în care declarațiile vamale indică faptul că produsele importate sunt materiale sau produse vegetale nereglementate, funcționarii vamali efectuează inspecții vizuale în scopuri de verificare; ei deschid aproximativ 40 % din transporturi în vederea efectuării inspecției vizuale (a se vedea, de asemenea, secțiunea 5.3.3). Dacă sunt descoperite articole reglementate nedeclarate în timpul controalelor vamale sau dacă se suspectează că transportul ar putea conține plante și produse vegetale reglementate, inspectorii fitosanitari sunt informați. Vămuirea are loc sub rezerva unui rezultat

favorabil al controlului identității efectuat de inspectorii fitosanitari.

La punctele de intrare vizitate, funcționarii vamali și inspectorii fitosanitari au declarat că, până în prezent, nu au descoperit niciodată plante sau produse vegetale nedeclarate sau declarate în mod fals care erau interzise.

Autoritățile vamale au responsabilitatea de a controla traficul de pasageri în aeroporturi pentru a descoperi articolele nedeclarate. Întrucât puține zboruri directe transoceanice ajung în aeroportul Otopeni, aceste controale au loc doar ocazional și pasagerii care sosesc cu aceste zboruri sunt verificați în mod aleatoriu. Instrucțiunile pentru agenții vamali prevăd că, în caz de suspiciune, ar trebui întotdeauna să fie informat un inspector fitosanitar.

Concluzii

Controalele în vigoare privind articolele interzise și nedeclarate sunt în conformitate cu legislația UE. Acestea sunt puse în aplicare în practică prin proporția mare de containere deschise de către autoritățile vamale.

5.5.7 Controalele privind materialele de ambalaj din lemn

Cerințe juridice

Anexa IV partea A secțiunea I punctul 2 din Directiva 2000/29/CE include materialele de ambalaj din lemn și alte obiecte originare din anumite țări.

Articolele nereglementate care pot face obiectul unei supravegheri în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din aceeași directivă includ lemnul sub formă de dunaje, distanțiere, palete sau material de ambalaj, care sunt în prezent folosite pentru transportul obiectelor de orice fel.

Liniuța 7 de la punctul 1 al anexei la Directiva 98/22/CE a Comisiei prevede că statele membre trebuie să adapteze programul stabilit cu privire la controalele fitosanitare cât mai repede posibil pentru a răspunde unor necesități efective, în conformitate cu noile riscuri fitosanitare sau cu orice modificare a cantității/volumului de plante, de produse din plante și de alte produse prezentate la posturile de inspecție.

Articolul 3 din Decizia 2013/92/UE a Comisiei prevede că MAL ale mărfurilor specificate provenind din China trebuie să facă obiectul controalelor fitosanitare prevăzute la articolul 13a alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Directiva 2000/29/CE la punctul de intrare sau la locul de destinație, la intervalele minime de frecvență stabilite în anexa I la prezenta decizie.

Constatări

Autoritățile române efectuează controale regulate asupra MAL în principal în porturile maritime și la posturile de control rutier. Transporturile care conțin MAL la aeroportul Otopeni sunt rare, dar atunci când ajung, aceste articole sunt, de asemenea, verificate. În general, inspectorii fitosanitari care efectuează controale asupra materialelor reglementate sau nereglementate verifică, de asemenea, dacă transportul conține MAL decojite care au fost marcate în conformitate cu ISPM nr. 15. Ei au fost instruiți să acorde o atenție specială prezenței scoarței sau altor semne sau simptome suspecte, cum ar fi forajele sau excrementele de paraziți; în astfel de cazuri, trebuie prelevat un eșantion pentru analizele de laborator.

Funcționarii vamali verifică dacă MAL sunt indicate în declarația referitoare la articolele nereglementate. De asemenea, ei efectuează o verificare fizică privind prezența MAL și conformitatea acestora cu ISPM nr. 15. În cazul camioanelor care transportă marfă exclusiv sub formă de paleți, ei sunt obligați să informeze inspectorii fitosanitari de la punctul de intrare. În cazul descoperirii de MAL neconforme, ei au obligația de a informa inspectorii fitosanitari; transportul

este interceptat și măsurile oficiale luate pot include reexpedierea transportului în țara de origine. În cazul în care acest lucru nu este fezabil, transportul poate fi vămuit numai după ce a fost repaletat. Paleții neconformi pot fi tratați de către societățile autorizate în acest sens, dar, de obicei, aceștia sunt distruși sub supraveghere vamală.

Tabelul 4 de mai jos prezintă o defalcare a inspecțiilor fitosanitare efectuate de inspectorii fitosanitari asupra transporturilor care conțin MAL provenind din diferite țări terțe și din Portugalia.

Tabelul 4. Defalcarea inspecțiilor fitosanitare efectuate asupra MAL din cadrul transporturilor provenind din țări terțe și din Portugalia

	2011	2012	2013 (până la 1/3/2013)
Moldova	244	336	54
Ucraina	59	48	26
Africa de Sud	1	3	
SUA	4	19	48
Canada			20
Federația Rusă		1	2
Belarus		3	
Egipt	6	26	30
Turcia	67	132	91
Pakistan	2		
Brazilia		1	1
India		1	
China	2		
Siria	5		
Argentina	3		
Liban	1	1	
Taiwan		1	
Portugalia	27	14	9
Total	421	586	281

Atunci când sunt informați de către autoritățile vamale cu privire la prezența unor MAL neconforme cu standardul ISPM nr. 15, inspectorii fitosanitari trebuie să efectueze un control vizual pentru a depista orice semne sau simptome ale organismelor dăunătoare. În ceea ce privește numărul scăzut de interceptări de MAL (a se vedea, de asemenea, tabelul 2), aceștia au declarat că produsele ajung, de obicei, în paleți marcați care se află în stare bună și că nu s-au confruntat niciodată cu o situație care să ridice suspiciuni, astfel încât să fie necesară prelevarea unui eșantion. Nu se prelevă eșantioane aleatorii de la MAL conforme cu standardul ISPM nr. 15 pentru a controla eficiența tratamentului termic și a verifica dacă MAL sunt, într-adevăr, indemne de organismele dăunătoare.

ANF a declarat că, la momentul auditului, procedurile referitoare la punerea în aplicare a Deciziei 2013/92/UE recent aprobate erau în vigoare. Codurile vamale corespunzătoare au fost incluse în protocolul de cooperare semnat între autoritățile vamale și MADR. Până în prezent nu au fost primite MAL care să însoțească mărfurile specificate în decizie.

Concluzii

MAL sunt verificate atunci când transportul este supus fie controalelor fitosanitare, fie controalelor fizice vamale. În cazul descoperirii de MAL, este verificată prezența marcajului ISPM-15. MAL care nu prezintă un marcaj ISPM-15 valabil sunt interceptate și distruse în conformitate cu normele UE. ANF se pregătește să pună în aplicare Decizia 2013/92/UE. În cazul MAL, România nu și-a adaptat în mod suficient programul de control la noile riscuri fitosanitare, în conformitate cu liniuța 7 de la punctul 1 din anexa la Directiva 98/22/CE a Comisiei; nu se efectuează alte eșantionări și analize de laborator în scopul de a verifica dacă MAL sunt marcate conform standardului ISPM nr. 15.

5.6 PUNEREA ÎN APLICARE A DIRECTIVEI 2004/103/CE

Cerințe juridice

Directiva 2004/103/CE stabilește condițiile pentru efectuarea controalelor identității și a controalelor fitosanitare în alte locuri decât la punctul de intrare sau în apropierea acestuia. Directiva cuprinde o procedură pentru punerea în circulație a transporturilor care nu au fost supuse unui control al identității sau unui control fitosanitar, în interiorul statelor membre și între acestea, și stabilește un model pentru documentul fitosanitar de transport care trebuie să însoțească aceste transporturi, în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) litera (c).

Articolul 6 prevede că, după caz, statele membre trebuie să asigure cooperarea între organismele oficiale și serviciile vamale de la punctul de intrare și organismele de la locul de destinație.

Aceeași directivă stabilește, de asemenea, condițiile minime pentru locurile de inspecție (a se vedea secțiunea 5.4.3 de mai sus).

Constatări

Deoarece nu există locuri de inspecție autorizate, toate controalele identității trebuie finalizate la posturile de inspecție de la punctele de intrare. ANF a declarat că au existat câteva cazuri în care a fost necesar ca inspecțiile fitosanitare să fie finalizate la locul de destinație. Tabelul 5 prezintă cazuri de transporturi importate la locul de destinație în 2011 și 2012. Câteva dintre aceste cazuri se referă la transporturi care au fost trimise către România fără acordul prealabil al punctelor de intrare dintr-un alt stat membru. În astfel de cazuri, controalele identității și controalele fitosanitare sunt efectuate în același timp cu formalitățile vamale la locul de destinație. Articolele reglementate pot fi vămuite de către autoritățile vamale regionale în urma unei inspecții fitosanitare complete efectuate de inspectorii UFJ regionale.

Tabelul 5. Numărul și tipul transporturilor importate la locul de destinație (A) direct din țări terțe sau (B) prin alte state membre sau (C) prin poștă

	A		B		C
	2011	2012	2011	2012	2012
	1 plantă destinată plantării, China	1 sămânță de <i>Helianthus</i> , SUA	1 sămânță de <i>Helianthus</i> , Turcia (BG)	1 sămânță de <i>Helianthus</i> , SUA (DE)	2 semințe de <i>Helianthus</i> , SUA
	2 semințe de <i>Capsicum</i> , Serbia	1 bulb de floare, Serbia	10 fructe de <i>Citrus lemon</i> , Turcia (BG)		2 semințe de legume, Coreea de Sud
Total	3	2	11	1	4

Nu au fost semnate acorduri bilaterale care să autorizeze circulația în tranzit către LIA din alte state membre sau primirea de produse reglementate aflate în tranzit din alte state membre; nu au fost eliberate documente fitosanitare de transport.

Echipa OAV a vizitat UFJ regională din județul Ilfov într-un caz în care inspecția fitosanitară a fost efectuată pentru o parte a unui transport de semințe de *Helianthus* importate din Turcia printr-un alt stat membru. Inspectorul fitosanitar a declarat că cele două camioane pentru import făceau parte dintr-un transport mai mare de semințe, care fuseseră deja importate pentru a fi tratate la sediul unei societăți de comercializare a semințelor din apropiere. După deschiderea transportului în prezența funcționarilor vamali, inspecția fitosanitară care a avut loc a constat în controale ale documentelor, ale identității, precum și în controale fitosanitare. Au fost expediate probe către LCF, în vederea efectuării analizelor de laborator. Transportul a fost vămuit în urma unui rezultat favorabil al controlului de laborator.

- În timpul vizitei efectuate la un loc de destinație din cadrul UFJ regionale din județul Ilfov, echipa OAV a examinat documentele relevante referitoare la acest import și a obținut dovezi conform cărora procedura descrisă mai sus fusese respectată.

Concluzii

Nu există LIA în România, iar controalele identității și controalele fitosanitare nu au loc, în general, în alte locuri decât la punctul de intrare. În cazurile excepționale în care controalele fitosanitare au trebuit să fie efectuate la locul de destinație, nu a existat niciun risc fitosanitar iminent și transporturile au rămas sub supraveghere vamală până în momentul inspecției fitosanitare și al vămuirii.

5.7 TAXELE PENTRU CONTROALELE LA IMPORT

Cerințe juridice

Articolul 13d alineatul (1) din Directiva 2000/29/CE stabilește obligația statelor membre de a asigura colectarea de taxe pentru a acoperi costurile pentru controalele documentelor, ale identității și pentru cele fitosanitare. Articolul 13d alineatul (2) din directivă permite statelor membre să perceapă taxele stabilite în anexa VIIIa la directivă sau să stabilească nivelul propriilor taxe pe baza unui calcul detaliat al costurilor. Articolul 13d alineatul (3) prevede ca statele membre să comunice Comisiei metoda de calcul al taxelor.

Constatări

România aplică taxele standard stabilite în anexa VIIIa din Directiva 2000/29/CE. Taxele sunt percepute de LCF și trebuie plătite de către importatori sau de agenții lor vamali la posturile de inspecție. Se aplică o combinație între o rată fixă și elemente legate de cantitate, taxa minimă fiind aplicată pentru o cantitate din transport de până la 25 t. În cazurile excepționale în care controalele fitosanitare trebuie finalizate la locul de destinație, taxele sunt percepute de către UFJ regionale. Taxele pot fi plătite anterior sau ulterior inspecției fitosanitare și sunt transferate direct la bugetul de stat.

Echipa OAV a examinat copii ale documentelor privind taxele percepute pentru transporturile importate anterior și a constatat că, în general, valorile taxelor au fost apropiate sau aceleași cu cele prevăzute în Directiva 2000/29/CE. Valorile taxelor percepute pentru controalele documentelor, ale identității și pentru cele fitosanitare se însumează și trebuie, de asemenea, să fie plătite în caz de interceptare. Nu se percep taxe pentru controalele articolelor nereglementate.

Concluzii

Taxele sunt percepute în conformitate cu dispozițiile articolului 13d alineatul (1) din Directiva 2000/29/CE a Consiliului.

5.8 IMPORTURILE ÎN SCOPURI EXPERIMENTALE SAU ȘTIINȚIFICE

Cerințe juridice

Directiva 2008/61/CE stabilește condițiile în care anumite organisme dăunătoare, plante, produse din plante și alte obiecte enumerate în anexele I-V la Directiva 2000/29/CE pot fi introduse și puse în circulație în Uniune sau în anumite zone protejate ale acesteia, în scopuri experimentale sau științifice și pentru lucrări pe selecții de soiuri de plante.

Articolul 1 stabilește că trebuie depusă o cerere înainte de introducere. Articolul 2 stabilește procesul de aprobare a cererilor, monitorizarea activităților aprobate, inclusiv a fermelor de carantină și a procedurilor, inclusiv încheierea activităților aprobate. Articolul 3 prevede că o listă a importurilor în scopuri experimentale sau științifice trebuie înaintată Comisiei în fiecare an. Anexa I la Directiva 2008/61/CE include detalii privind măsurile de carantină care trebuie aplicate; anexa II conține un model pentru scrisoarea de autorizare.

Constatări

În România, importurile în scopuri experimentale sau științifice sunt reglementate prin Ordinul 685 din 9 august 2007, care transpune Directiva 2008/61/CE. O procedură specifică este în vigoare din februarie 2008 pentru autorizarea spațiilor și pentru controlul importurilor în scopuri experimentale sau științifice. UFJ regionale sunt responsabile cu autorizarea activităților, autorizarea introducerii și supravegherea activităților aprobate în cooperare cu ANF. Importatorii trebuie să depună o cerere de autorizare la UFJ regională înainte ca importurile să poată avea loc.

UFJ regională examinează documentele furnizate și evaluează riscul fitosanitar asociat obiectivelor activităților propuse. O echipă de audit formată din experți ai ANF, ai LCF și ai UFJ efectuează o vizită la fața locului pentru a evalua facilitățile în care urmează să aibă loc activitățile. În cazul în care rezultatele evaluării și ale vizitei la fața locului sunt satisfăcătoare, se eliberează o licență pentru o perioadă de trei ani, care se poate reînnoi cu condiția valabilității condițiilor de acordare a licenței. Înainte de fiecare import sau deplasare de material, entitatea aprobată transmite către UFJ o „scrisoare de autorizare” precompletată. UFJ regională eliberează o autorizație de import în scopuri științifice, precum și scrisoarea de autorizare. Monitorizarea activităților aprobate este efectuată de inspectorii UFJ regionale în timpul desfășurării activităților și la momentul distrugerii materialului.

O campanie a fost lansată în vederea informării părților interesate cu privire la cerințele Directivei 2008/61/CE; în acest scop a fost distribuită o broșură care se adresează universităților și institutelor de cercetare agricolă.

O listă a importurilor în scopuri experimentale sau științifice este înaintată Comisiei în fiecare an. În 2011/2012, au fost importate în total 11 organisme dăunătoare pentru două laboratoare. Până în momentul de față, numai laboratoarele oficiale au făcut uz de dispozițiile Directivei 2008/61/CE, iar materialul de referință importat este utilizat în principal pentru teste de competență.

Echipa de audit a vizitat trei laboratoare oficiale care desfășoară activități în București (LCF), Suceava și Brașov și a constatat că:

- Condițiile de aprobare au fost, în general, în conformitate cu procedura națională. Niciun material vegetal nu este importat în scopuri științifice sau pentru selecții de soiuri de plante.
- Inspectorii UFJ au confirmat faptul că vizitele la fața locului sunt efectuate pentru monitorizarea activităților aprobate, în timpul desfășurării acestora și în momentul

distrugerii materialului.

- Facilitățile existente în toate laboratoarele vizitate păreau a fi corespunzătoare pentru reducerea riscurilor legate de manipulare. Existau facilități destinate să asigure distrugerea în siguranță a materialului.
- Riscul răspândirii organismelor dăunătoare este atenuat de o serie de reglementări tehnice și procedurale, inclusiv de restricțiile de acces.
- Unele „scrisori de autorizare” care însoțeau materialul importat nu erau actualizate, acestea referindu-se în continuare la Directiva 95/44/CE.

Concluzii

Procedurile de aprobare a activităților și a introducerii de materiale sunt, în general, în conformitate cu Directiva 2008/61/CE. Notificarea privind importurile și introducerea de material reglementat se realizează în conformitate cu cerințele UE.

5.9 EXCEPTĂRI PENTRU CANTITĂȚI MICI

Cerințe juridice

Articolul 13b alineatul (3) din Directiva 2000/29/CE prevede că statele membre trebuie să stabilească exceptări pentru cantități mici de plante, produse din plante și produse alimentare, cu condiția să nu existe niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare în Uniune și ca acestea să fie destinate utilizării de către proprietar sau destinatar în scopuri neindustriale și necomerciale.

Constatări

Legislația românească permite exceptări pentru cantități mici destinate utilizării de către proprietar sau destinatar. Autoritatea vamală este împuternicită să verifice bagajul personal și, dacă este necesar, poate solicita un control fitosanitar. Concesiile specifice pentru pasageri sunt stabilite în conformitate cu Ordinul nr. 257/2002 și cu protocolul de cooperare semnat între MADR și autoritățile vamale. Printre altele, cantitățile admise prevăd importul de 20 kg de fructe și legume proaspete, un buchet de flori sau de plante tăiate, până la 2 kg de bulbi, cormi, rizomi și tuberculi alții decât cartofii, cinci plante în ghiveci și 100 g de semințe.

Totuși, cantitățile permise pentru anumite produse sunt considerate de echipa OAV ca fiind destul de mari. Într-adevăr, 20 kg de legume cu frunze pot include frunze de *Ocimum* sp., iar 100 g de semințe pot include, de asemenea, semințe din specia *Lycopersicon lycopersicum*, care ar putea fi permise la import fără a fi supuse controlului.

Concluzii

România a utilizat instrumentul prevăzut în legislația CE și a stabilit exceptări pentru cantități mici de plante. Cu toate acestea, pentru unele produse, în special pentru semințele de anumite specii de plante și pentru fructe și legume, ar putea fi contestat faptul că, într-adevăr, cantitatea autorizată este „mică”.

5.10 NOTIFICARE PRIVIND INTERCEPTĂRILE ȘI MĂSURILE LUATE

Cerințe juridice

Directiva 94/3/CE stabilește o procedură pentru notificarea interceptării de organisme dăunătoare sau de transporturi care prezintă un pericol fitosanitar iminent. Articolul 2 alineatul (1) prevede că notificările trebuie să fie transmise în termen de două zile lucrătoare și, de preferință, mai rapid în cazul unui refuz. Articolul 2 alineatul (2) prevede că, imediat după primirea unei notificări, autoritatea unică care a primit notificarea trebuie să se asigure că informația este transmisă la propriile puncte de intrare în cauză. În fine, articolul 5 prevede că statele membre ar trebui, de preferință, să facă uz de rețeaua stabilită de către Comisie.

Punctul 1 litera (e) din anexa la Directiva 98/22/CE prevede că organismul oficial responsabil de posturile de inspecție trebuie să aibă la dispoziția sa informații actualizate privind interceptările. Punctul 1 liniuța 7 prevede că statele membre ar trebui să își adapteze programul stabilit cu privire la controalele fitosanitare cât mai repede posibil pentru a răspunde unor necesități efective, în conformitate cu noile riscuri fitosanitare sau cu orice modificare a cantității/volumului de plante, de produse din plante și de alte produse prezentate la posturile de inspecție.

Articolul 13c alineatul (7) din Directiva 2000/29/CE precizează măsurile care ar trebui luate imediat în urma unei interceptări.

Constatări

În cazul interceptărilor din motive legate de documente, inspectorii solicită importatorului/agentului să obțină un certificat fitosanitar corect, după caz/dacă este relevant. În cazul în care acest lucru nu este posibil, transportul este interceptat. Măsurile oficiale luate, de obicei, în cazul transporturilor interceptate sunt refuzul intrării și returnarea către țara exportatoare. Mărfurile perisabile interceptate ca urmare a prezenței organismelor dăunătoare sau MAL neconforme sunt distruse sub supraveghere vamală, într-un loc autorizat pentru incinerare.

Posturile de inspecție nu au acces la EUROPHYT. Informațiile privind interceptările care au loc la punctele de intrare pot fi introduse în EUROPHYT numai după notificarea către ANF. Inspectorii completează un formular cu datele relevante ale notificării efectuate și îl trimit prin e-mail către ANF, cu LCF în copie. Datele sunt apoi verificate și introduse în sistem de către coordonatorul EUROPHYT.

Notificările prin e-mail privind interceptările din alte state membre, distribuite prin rețeaua EUROPHYT, sunt transmise la posturile de inspecție de către coordonatorul ANF. Datele EUROPHYT încărcate pe site-ul internet al Comisiei cu acces restrâns la care au acces administratorii din statele membre (CIRCA) sunt, de asemenea, transmise către posturile de inspecție.

Perioada medie dintre data interceptării și data notificării către EUROPHYT a fost, în zile lucrătoare: 22 în 2010, 40 în 2011 și 20 în 2012. Cu toate acestea, în cazul interceptărilor cu organisme dăunătoare, perioada a fost de 35 de zile în 2010, de 55 de zile în 2011 și de 20 de zile în 2012 (*sursa: EUROPHYT*).

Concluzii

În cazul interceptărilor, România aplică procedurile în conformitate cu normele UE. Cu toate acestea, media de timp a transmiterii notificării privind interceptările către Comisie și statele membre este încă semnificativ mai lungă decât perioada maximă de două zile permisă la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 94/3/CE.

6 CONCLUZII GENERALE

Sistemul de control al importurilor din România este în mare măsură în conformitate cu cerințele

legislației UE. Personalul de la posturile de inspecție este angajat de Laboratorul Central Fitosanitar și activitatea sa este coordonată de Agenția Națională Fitosanitară din cadrul Ministerului Dezvoltării Rurale. Sistemul garantează aplicarea unei practici de control uniforme în cadrul posturilor de inspecție. Există o cooperare suficientă cu autoritățile vamale și portuare/aeroportuare.

Cu toate acestea, în cadrul unora dintre posturile de inspecție vizitate, inspecțiile fitosanitare nu sunt efectuate în zonele controlate desemnate, iar prelevarea probelor pentru inspecțiile vizuale nu este efectuată în conformitate cu standardele și cu cerințele internaționale, întrucât nu există instrucțiuni scrise. Declarația suplimentară privind mărfurile admise la import nu este întotdeauna conformă cu cerințele din Directiva 2000/29/CE și nu se efectuează controale de laborator pentru identificarea noilor riscuri fitosanitare, de exemplu în ceea ce privește plantele acvatice și materialele de ambalaj din lemn pentru verificarea tratamentului termic. Cantitățile de articole reglementate care urmează să fie importate în scopul consumului personal sunt importante și timpul mediu de notificare a interceptărilor către EUROPHYT este mai mare decât cel permis de legislația UE. Aceste neconformități reduc într-o anumită măsură eficiența controalelor.

7 ȘEDINȚA DE ÎNCHEIERE

La 26 aprilie 2013, s-a organizat o ședință de încheiere cu reprezentanții autorităților competente. În cadrul acestei ședințe, echipa OAV a prezentat principalele constatări și concluziile preliminare ale auditului. Acestea au fost acceptate de către autoritatea unică.

8 RECOMANDĂRI

Autorității unice din România i se recomandă:

Nr.	Recomandare
1.	Să se asigure că lista punctelor desemnate ca puncte de intrare pentru plante și produse vegetale va fi înaintată Comisiei și celorlalte state membre, în conformitate cu articolul 13c alineatul (4) din Directiva 2000/29/CE.
2.	Să se asigure că verificările importurilor sunt efectuate în zone de control desemnate, care au condiții de inspecție adecvate, în conformitate cu cerințele minime din Directiva 98/22/CE.
3.	Să se asigure că este verificat întotdeauna caracterul adecvat al declarației suplimentare în timpul controalelor documentelor, în conformitate cu articolul 13a alineatul (1) litera (b) punctul (i) și cu articolul 13 alineatul (1) punctul (ii) din Directiva 2000/29/CE.
4.	Să se asigure că posturile de inspecție vor dispune de orientări scrise referitoare la inspecții, care să indice dimensiunea eșantionului care este necesar a fi prelevat din cadrul transporturilor specificate pentru inspecția vizuală, în conformitate cu punctul 1 din anexa la Directiva 98/22/CE.
5.	Să se asigure că controalele fitosanitare sunt întotdeauna efectuate pe un „eșantion reprezentativ”, astfel cum se prevede la articolul 13a alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Directiva 2000/29/CE. În special, dimensiunile eșantioanelor prelevate pentru inspecția vizuală ar trebui revizuite în conformitate cu standardul ISPM nr. 31.
6.	Să se asigure că controalele privind plantele acvatice sunt adaptate noilor riscuri fitosanitare, în conformitate cu punctul (1) ultima liniuță din anexa la Directiva

Nr.	Recomandare
	98/22/CE a Consiliului. Ar trebui efectuate, în special, teste de laborator pentru detectarea nematozilor <i>Hirschmanniella</i> spp.
7.	Să se asigure că verificările materialelor de ambalaj din lemn sunt adaptate noilor riscuri fitosanitare, în conformitate cu punctul (1) ultima liniuță din anexa la Directiva 98/22/CE a Consiliului și cu articolul 3 din Decizia 2013/92/UE. Ar trebui efectuate, în special, teste aleatorii de laborator asupra materialelor de ambalaj din lemn provenind din locuri de origine cu risc și care poartă marcajul ISPM-15.
8.	Să se asigure că vor fi revizuite cantitățile admise pentru import în scopul consumului personal și că acestea vor include doar cantități mici de plante și de produse vegetale, în conformitate cu articolul 13b alineatul (3) din Directiva 2000/29/CE.
9.	Să se asigure că notificările sunt trimise Comisiei și celorlalte state membre în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data interceptării, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Directiva 94/3/CE a Consiliului.

Răspunsul autorității competente la recomandări poate fi consultat la:

http://ec.europa.eu/food/fvo/rep_details_en.cfm?rep_inspection_ref=2013-6796

ANEXA 1 – REFERINȚE JURIDICE

Referință juridică	Jurnalul Oficial	Titlu
Directiva 2000/29/CE	JO L 169, 10.7.2000, p. 1-112	Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate
Directiva 92/90/CEE	JO L 344, 26.11.1992, p. 38-39	Directiva 92/90/CEE a Comisiei din 3 noiembrie 1992 de stabilire a anumitor obligații pentru producătorii și importatorii de plante, de produse vegetale sau de alte obiecte, precum și a modalității de înregistrare a acestora
Directiva 93/50/CEE	JO L 205, 17.8.1993, p. 22-23	Directiva 93/50/CEE a Comisiei din 24 iunie 1993 de precizare a anumitor plante care nu sunt incluse în anexa V, partea A la Directiva 77/93/CEE a Consiliului, ai căror producători sau ale căror antrepozite sau centre de expediere din zonele de producție se înscriu într-un registru oficial
Directiva 2008/61/CE	JO L 158, 18.6.2008, p. 41-55	Directiva 2008/61/CE a Comisiei din 17 iunie 2008 de stabilire a condițiilor în care anumite organisme dăunătoare, plante, produse din plante și alte elemente enumerate în anexele I-V la Directiva 2000/29/CE a Consiliului pot fi introduse și puse în circulație în Comunitate sau în anumite zone protejate ale acesteia, pentru testări sau în scopuri științifice și pentru lucrări pe selecții de soiuri de plante (versiune codificată)
Directiva 98/22/CE	JO L 126, 28.4.1998, p. 26-28	Directiva 98/22/CE a Comisiei din 15 aprilie 1998 de stabilire a condițiilor minime pentru desfășurarea controalelor fitosanitare în Comunitate la posturi de inspecție, altele decât cele de la locul de destinație, cu privire la plante, produse vegetale sau alte produse provenind din țări terțe
Directiva 94/3/CE	JO L 32, 5.2.1994, p. 37-40	Directiva 94/3/CE a Comisiei din 21 ianuarie 1994 de instituire a unei proceduri pentru notificarea interceptării unui transport sau a unui organism dăunător din țările terțe și care prezintă un pericol fitosanitar iminent

Referință juridică	Jurnalul Oficial	Titlu
Directiva 2004/103/CE	JO L 313, 12.10.2004, p. 16-20	Directiva 2004/103/CE a Comisiei din 7 octombrie 2004 privind controalele de identitate și controalele de sănătate ale plantelor, produselor vegetale și altor obiecte incluse în partea B din anexa V la Directiva 2000/29/CE a Consiliului, care pot fi efectuate în alt loc decât punctul de intrare în Comunitate sau într-un loc situat în apropiere, și de stabilire a condițiilor care reglementează aceste controale
Regulamentul 1756/2004	JO L 313, 12.10.2004, p. 6-9	Regulamentul (CE) nr. 1756/2004 al Comisiei din 11 octombrie 2004 de stabilire a condițiilor specifice privind mijloacele de probă solicitate și criteriile referitoare la tipul și nivelul de reducere a controalelor fitosanitare ale anumitor plante, produse vegetale sau alte obiecte enumerate la anexa V partea B la Directiva 2000/29/CE a Consiliului
Directiva 92/105/CEE	JO L 4, 8.1.1993, p. 22-25	Directiva 92/105/CEE a Comisiei din 3 decembrie 1992 de stabilire a unui grad de standardizare pentru pașapoartele fitosanitare utilizate pentru circulația anumitor plante, produse sau alte obiecte vegetale în cadrul Comunității și de stabilire a procedurilor detaliate de eliberare a acestor pașapoarte și a condițiilor și procedurilor detaliate de înlocuire
Decizia 2005/359/CE	JO L 114, 4.5.2005, p. 14-19	2005/359/CE: Decizia Comisiei din 29 aprilie 2005 de stabilire a unei derogări de la anumite dispoziții ale Directivei 2000/29/CE a Consiliului în ceea ce privește trunchiurile de stejar (<i>Quercus L.</i>) cu scoarță, origine din Statele Unite ale Americii
Decizia 2011/787/UE	JO L 319, 2.12.2011, p. 112-115	2011/787/UE: Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 29 noiembrie 2011 de autorizare a statelor membre în vederea adoptării provizorii a unor măsuri urgente împotriva răspândirii <i>Ralstonia solanacearum</i> (Smith) Yabuuchi et al. provenind din Egipt

Referință juridică	Jurnalul Oficial	Titlu
Decizia 2002/887/CE	JO L 309, 12.11.2002, p. 8-12	2002/887/CE: Decizia Comisiei din 8 noiembrie 2002 de autorizare a derogărilor la anumite dispoziții din Directiva 2000/29/CE a Consiliului pentru plantele de <i>Chamaecyparis</i> Spach, <i>Juniperus</i> L. și <i>Pinus</i> L. originare din Japonia și a căror creștere este inhibată natural sau artificial
Directiva 95/44/CE	JO L 184, 3.8.1995, p. 34-46	Directiva 95/44/CE a Comisiei din 26 iulie 1995 de stabilire a condițiilor în care anumite organisme dăunătoare, plante, produse din plante și alte elemente enumerate în anexele I-V din Directiva 77/93/CEE a Consiliului pot fi introduse și puse în circulație în Comunitate sau în anumite zone protejate ale acesteia, pentru testări sau în scopuri științifice și pentru lucrări pe selecții de soiuri de plante
Decizia 2013/92/UE	JO L 47, 20.2.2013, p. 74-77	2013/92/UE: Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 18 februarie 2013 privind supravegherea, controalele fitosanitare și măsurile care urmează să fie luate în ceea ce privește materialul de ambalaj pe bază de lemn utilizat efectiv în transportul unor mărfuri specificate originare din China

ANEXA 2 — STANDARDE

Standard	Titlu
ISPM nr. 15	Standardul internațional pentru măsuri fitosanitare nr. 15, Reglementarea materialelor de ambalaj pe bază de lemn în comerțul internațional, Organizația pentru Alimentație și Agricultură
ISPM nr. 31	Standardul internațional pentru măsuri fitosanitare nr. 31, Metodologii de eșantionare a transporturilor, Organizația pentru Alimentație și Agricultură